

sygn. akt II Cz 476/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie SO Ireneusz Płowaś

SO Aurelia Pietrzak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. C., V. C.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nr(...) w S., Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

o nakazanie

na skutek zażaleń pozwanych od postanowienia Sądu Rejonowego w Żninie

z dnia 21 kwietnia 2016 r. sygn. akt I C 95/16

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 (drugim) w ten sposób, że zasądzić od powodów zobowiązanych solidarnie:

a) na rzecz pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej nr(...)w S. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych),

b) na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych),

tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. zasądzić od powodów zobowiązanych solidarnie na rzecz każdej z pozwanych kwoty po 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Janusz Kasnowski SSO Ireneusz Płowaś SSO Aurelia Pietrzak

II Cz 476/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Żninie w sprawie z powództwa M. C. i V. C. przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nr (...) w S. oraz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. o przywrócenie stanu zgodnego z prawem, umorzył postępowanie (punkt 1), zasądził od pozwanych in solidum na rzecz powodów kwotę 424 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 2) oraz nakazał zwrócić powodom ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Żninie) kwotę 30 złotych tytułem połowy uiszczonyj opłaty (punkt 3).

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że w piśmie z dnia 13 kwietnia 2016 r. powodowie cofnęli swój pozew. Nastąpiło to przed rozprawą i nie wymagało zgody pozwanych. Sąd pierwszej instancji uznał cofnięcie pozwu za skuteczne i na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

Jako zasadny Sąd ocenił wniosek powodów o zasądzenie kosztów procesu, albowiem cofnięcie pozwu było skutkiem zaspokojenia roszczenia po wytoczeniu powództwa. W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał pozwanych jako stronę przegrywającą sprawę i o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.

Zażalenia na punkt drugi postanowienia wnieśli oboje pozwani.

Wspólnota Mieszkaniowa nr (...) w S. domagała się jego zmiany poprzez oddalenie wniosku powodów o zasądzenie kosztów postępowania oraz o zasądzenie od powodów kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że prace dociepleniowe na budynku miały być wykonywane od grudnia 2015 r. i dotyczyły całego budynku. Zaznaczyła przy tym, że umowa nie została jeszcze zrealizowana. Natomiast prace remontowe były przerywane z uwagi na warunki atmosferyczne i techniczne. Wspólnota dodała, że roszczenie powodów było przedwczesne. Na zakończenie pozwana wskazała, że wytoczenie powództwa nie było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, a powodowie bezzasadnie domagają się zwrotu kosztów procesu.

Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. domagała się zmiany postanowienia poprzez oddalenie wniosku powodów o zasądzenie kosztów postępowania oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że zawarła umowę na prace dociepleniowe budynku, które miały trwać od końca grudnia 2015 r. do końca maja 2016 r. Prace były kilkakrotnie przerywane z uwagi na warunki atmosferyczne i finansowe. Spółdzielnia dodała, że nie ingerowała w prace firmy budowlanej, gdyż były one wykonywane terminowo i nie było przesłanek do uznania, że umowa nie zostanie wykonana w terminie. Dodała, że roszczenie powodów było niezasadne, gdyż nie można żądać wykonania części zadania w trakcie wykonywania umowy. Na zakończenie pozwana wskazała, że wytoczenie powództwa nie było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, a powodowie bezzasadnie domagają się zwrotu kosztów procesu.

W odpowiedzi na zażalenia pozwanych, powodowie wnieśli o ich oddalenie oraz zasądzenie in solidum od pozwanych na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej Spółdzielni jest zasadne, a Wspólnoty częściowo zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego, biorąc po uwagę okoliczności istniejące w dacie złożenia pozwu, wystąpienie z nim, nie było niezbędne dla celowego dochodzenia praw, czy też celowej obrony.

W przedmiotowej sprawie powodowie w dniu 25 lutego 2016 r. (data prezentaty) wnieśli pozew o zaprzestanie naruszeń prawa własności nieruchomości oraz przywrócenie stanu zgodnego z prawem. W uzasadnieniu pozwu podnieśli, że podczas wykonywania ocieplenia budynku ekipa remontowa zatrudniona przez pozwanych, zdjęła zamontowaną uprzednio elewację wokół ich mieszkania. W ich ocenie robotnicy dokonali demontażu, bez żadnego technicznego uzasadnienia, a wynikało to z decyzji Prezesa Spółdzielni.

Dnia 21 kwietnia 2016 r. powodowie cofnęli pozew podnosząc, że ocieplenie budynku zostało zamontowane w dniach 7-8 kwietnia 2016 r. zgodnie z żądaniem powodów. W związku z tym, że ich roszczenie zostało zaspokojone, cofnęli pozew. Wnieśli także o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu, albowiem dopiero wniesienie pozwu doprowadziło do powtórnego zamontowania ocieplenia elewacji.

Odpowiedź na pozew pozwanych wpłynęła do Sądu Rejonowego dnia 26 kwietnia 2016r. (doręczenie pozwu nastąpiło 12.04.2016r.). Spółdzielnia Mieszkaniowa oraz Wspólnota Mieszkaniowa wniosły o oddalenie pozwu w całości jako

bezzasadnego oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazały, że w trakcie złożenia pozwu i na dzień sporządzenia odpowiedzi, prace remontowe nadal były wykonywane. Z przyczyn technologicznych i wymuszonych okolicznościami zamontowane już fragmenty styropianu był zdejmowane. Jako przykład pozwane podały istniejące na budynku instalacje, które spowodowały nierównomierne układanie styropian na ścianach. Nadmienili, że fragment spornej elewacji pozostawał niepokryty styropianem z przyczyn technologicznych. Pozwane dodały, że nigdy ich zamiarem nie było pominięcie w trakcie prac remontowych jakiegokolwiek fragmentu elewacji, dla potwierdzenia tego powołały się na przeprowadzoną sprawę o wyrażenie zgody na przeprowadzenie remontu o sygn. akt IX Ns 91/14 oraz II Ca 698/14.

Zgodnie z art. 203 §§ 1 i 2 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

Sąd Najwyższy w szeregu orzeczeniach, wyraził pogląd, zgodnie z którym dopuszczalne jest odstępstwo od wyżej wskazanej zasady zasądzania kosztów w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (II CZ 208/11; LEX nr 1214570). Żeby jednak pogląd ten mógł zostać zastosowany konieczne jest wykazanie przez stronę powodową, że po wniesieniu pozwu doszło do jej zaspokojenia przez pozwanego. Okoliczność tej powodowie w żaden sposób nie tylko nie wykazali, ale nawet jej nie uprawdopodobnili.

Istotna w tej sprawie jest kwestia chronologii zdarzeń. Odpis pozwu został doręczony pozwanym w dniu 12 kwietnia 2016 r. i wyznaczono 14 dni na złożenie odpowiedzi na pozew. Cofnięcie pozwu nastąpiło w dniu 21 kwietnia 2016 r. i tego samego dnia Sąd Rejonowy umorzył postępowania. Natomiast odpowiedź na pozew pozwanych wpłynęła w dniu 26 kwietnia 2016 r., a odpis postanowienia o umorzeniu postępowania pozwani otrzymali w dniu 27 kwietnia 2016 r.

Pozwane zatem w wyznaczonym terminie złożyły odpowiedź na pozew, w której nie uznały roszczenia powodów, a w tym czasie Sąd już umorzył postępowanie obciążając je kosztami procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwane wniosły o oddalenie powództwa podnosząc bezzasadność żądania. Z załączonych do sprawy dokumentów w tym umowy o roboty budowlane z dnia 28 września 2015 r. wynika, że przedmiotem umowy był cały budynek mieszkalny (...) – położony w S. nr (...) gmina (...), na działce gruntu nr (...). Natomiast termin rozpoczęcia inwestycji rozpoczął się 15 grudnia 2015 r., a zakończenie ustalono na dzień 31 maja 2016 r. (k.48-49).

Powodowie składając pozew w dniu 25 lutego 2016 r. uczynili to jeszcze przed planowanym zakończeniem prac. Potwierdza to w/w umowa oraz załączone przez powodów zdjęcia, na których widoczne jest rusztowanie na wysokości ich mieszkania (k. 20-24). Tym samym jednoznacznie należy przyjąć że prace remontowe trwały.

Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego uznać należy za zupełnie nielogiczne, aby Spółdzielnia Mieszkaniowa pozostawiła tylko część budynku bez elewacji. Pozostawałoby to w sprzeczności z umową oraz podjętymi przez Wspólnotę działaniami w sprawie IX Ns 91/14, które miały na celu wykonanie właśnie całego docieplenia budynku. Dlatego też Sąd Okręgowy uznał, że brak elewacji mógł wynikać z przyczyn technologicznych.

Wytoczenie powództwa przez powodów było zatem przedwczesne z uwagi na trwające prace remontowe. Nadto nie wykazali oni w żaden sposób, że zamiarem Prezesa Spółdzielni było pozostawienie części zewnętrznej ich mieszkania bez elewacji. W ocenie Sądu Okręgowego, jeżeli zamiar taki by istniał, to najprawdopodobniej styropian, nie zostałoby w ogóle położony.

Reasumując, brak jest podstaw do uznania, że na pozwanych ciąży obowiązek zwrotu powodom poniesionych przez nich kosztów procesu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. przyznał koszty procesu od strony powodowej na rzecz pozwanych (art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Na koszty procesu należne każdemu z pozwanych składa się kwota 360 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona w oparciu o (§ 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów tj. Dz.U. 2015.1800) oraz na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zasądził od powodów na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej nr(...) w S. kwotę 150 zł (punkt 2 a) oraz od powodów solidarnie na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w S. kwotę 150 zł(punkt 2 b). Na koszty te złożyła się opłata od zażalenia po 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanych będącego adwokatem w wysokości 120 zł na rzecz każdej z pozwanych (§ 2 pkt 1w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów tj. Dz.U. 2015.1800)

SSO Janusz Kasnowski SSO Ireneusz Płowaś SSO Aurelia Pietrzak